

Bruksela, 9 października 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0223(COD)

13406/1/25
REV 1

PROCIV 121
IPCR 67
SAN 586
POLMIL 281
COCON 61
JAI 1331

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	11689/25 + ADD 1
Dotyczy:	Dokument ramowy prezydencji w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności i unijnego wsparcia na rzecz gotowości i reagowania na stany zagrożenia zdrowia z myślą o debacie orientacyjnej, która odbędzie się na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (13–14 października 2025 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument ramowy prezydencji z myślą o posiedzeniu ministrów spraw wewnętrznych w dniach 13–14 października 2025 r.

Dokument ramowy prezydencji służący dyskusji na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL) i unijnego wsparcia na rzecz gotowości i reagowania na stany zagrożenia zdrowia, która odbędzie się na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniach 13–14 października 2025 r.

Celem prezydencji podczas tej dyskusji jest zasięgnięcie opinii ministrów na temat wniosku ustawodawczego dotyczącego rozporządzenia w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL) i unijnego wsparcia na rzecz gotowości i reagowania na stany zagrożenia zdrowia.

Wniosek ten aktualizuje i rozszerza istniejący Unijny Mechanizm Ochrony Ludności oraz integruje wsparcie finansowe UE na rzecz gotowości i reagowania na stany zagrożenia zdrowia. We wniosku proponuje się ponadto nowe funkcje koordynacyjne w odniesieniu do międzysektorowych kryzysów, w tym Węzeł Koordynacji Kryzysowej UE w ramach Komisji oraz działania związane ze współpracą cywilno-wojskową na szczeblu UE. W tym celu we wniosku przewidziano elementy istotne dla dalszego wdrażania europejskiej strategii na rzecz unii gotowości.

W ostatnich latach Europa i świat stanęły w obliczu katastrof i kryzysów o bezprecedensowej skali i złożoności. Wojna powróciła na kontynent europejski, a rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie w sposób zasadniczy zmieniła sytuację w zakresie bezpieczeństwa. Zagrożenia hybrydowe nasiliły się i powodują osłabienie stabilności, spójności i odporności naszych społeczeństw.

Jednocześnie skutki zmiany klimatu stają się coraz bardziej dotkliwe i osiągają niespotykaną dotąd skalę. Ekstremalne zdarzenia pogodowe dotyczą obecnie Europę z coraz większą częstotliwością – niestety najczęściej w postaci niszczycielskich pożarów i katastrofalnych powodzi. Ponadto pandemia COVID-19 uwiarygodniła, że Europa nie jest odporna na pandemię i pokazała, jak ogromne skutki mogą one przynieść. Wydarzenia te są ze sobą wzajemnie powiązane i często wpływają na kilka sektorów jednocześnie.

W tym kontekście UE musi być lepiej przygotowana do reagowania na przyszłe katastrofy i kryzysy w oparciu o podejście uwzględniające wszystkie zagrożenia. W tym celu należy wzmocnić współpracę między państwami członkowskimi na szczeblu UE oraz wsparcie ze strony instytucji unijnych, uwzględniając przy tym specyfikę różnych rodzajów katastrof i kryzysów oraz podstawową odpowiedzialność państw członkowskich za zarządzanie katastrofami i kryzysami.

W czerwcu 2025 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady i Komisji, by kontynuowały prace nad wkładem polityk UE w odporność i gotowość w stosownych dziedzinach, w tym odporność infrastruktury krytycznej, z poszanowaniem obowiązków i kompetencji państw członkowskich. Rada Europejska przypomniła o specyfice różnych rodzajów kryzysów oraz o podstawowym zadaniu państw członkowskich, którym jest zarządzanie takimi kryzysami. W związku z tym Rada Europejska zwróciła się do Rady, by udzieliła Komisji wskazówek dotyczących rozważenia udoskonalenia wsparcia udzielanego przez UE państwom członkowskim w zakresie ochrony ludności, a także w innych odpowiednich obszarach polityki, w których wsparcie UE zapewnia wyraźną wartość dodaną.

Dyskusja na temat tego wniosku ustawodawczego stanowi istotną część naszych wspólnych starań służących ustaleniu, w jaki sposób najlepiej osiągnąć cel, jakim jest lepsze przygotowanie. Unijny Mechanizm Ochrony Ludności okazał się jednym z kluczowych sukcesów europejskiej współpracy i solidarności, a wszelkie usprawnienia, które miałyby zostać wprowadzone na mocy tych nowych przepisów, musiałyby opierać się na tym sukcesie i go wzmacniać. Celem powinno być dalsze wzmacnianie europejskiej solidarności.

Prezydencja proponuje – do rozważenia przez ministrów – następujące trzy pytania pomocnicze służące ustrukturyzowaniu dyskusji:

1. Jaka jest Państwa opinia na temat głównych zmian zawartych we wniosku ustawodawczym dotyczącym przeglądu Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL), w tym na temat kroków zaproponowanych przez Komisję w celu dalszej poprawy wsparcia i koordynacji na szczeblu UE między instytucjami unijnymi a państwami członkowskimi w dziedzinie ochrony ludności?
2. Co sądzą Państwo o nowych międzysektorowych elementach przedmiotowego rozporządzenia, w tym o przepisach dotyczących współpracy cywilno-wojskowej i Węzła Koordynacji Kryzysowej UE w ramach Komisji, biorąc pod uwagę istniejące unijne i krajowe struktury zarządzania ma wypadek katastrof i kryzysów?
3. W jaki sposób możemy zapewnić, aby wniosek ten wzmacniał europejską współpracę i solidarność, z uwzględnieniem specyfiki różnych rodzajów katastrof i kryzysów oraz z poszanowaniem podstawowej odpowiedzialności państw członkowskich i roli Rady?